

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sententiarum libri quattuor

Petrus <Paris, Bischof>

[Basel], 29. Nov. 1489

Sequuntur Tituli questionum sancti Thome super primum librum
sententiarum

[urn:nbn:de:bsz:31-304163](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-304163)

Sequuntur Tituli questii

onum sancti Thomae sup. primum li-
brum sententiarum.

DI.

An doctrina theologie sit necessaria.

An sit vna scia vel plures.

An sit practica vel speculativa: et si
speculativa. vtrum sit sapia vel sci-
entia vel intellectus.

Quid sit subiectum theologie.

Quis modus sit tractandi et exponen-
di theologiam.

Quid sit frui et cuius potetie vel vir-
tutis sit actus.

Quid sit vti et cuius sit actus

Utrum sit solo deo fruendus.

Utrum tribus personis sit vna sola fru-
itione fruendus vel pluribus.

Utrum omnibus alijs propter deum sit vti-
dum.

Utrum fruitio sit omnis creature.

Utrum usus sit in patria.

DI. II

An sit vnus deus. siue de vnitatis di-
uine essentie.

Utrum in deo sit pluralitas attributorum.

Utrum in deo sit pluralitas rationum secundum
quod attributa differunt.

Utrum vnitatis diuine essentie copatitur
secundum pluralitatem personarum.

Utrum pluralitas personarum in diuinitate sit rea-
lis vel rationalis tantum.

Utrum hoc nomen deus sit nomen nature

DI. III

Utrum deus sit cognoscibilis a creato
intellectu.

Utrum deum esse sit per se notum.

Utrum deus possit cognosci per creatu-
ras. et quomodo est deus cognoscere per
creaturas.

Quid potuerunt philosophi de deo per creatu-
ras cognoscere vtrum videlicet trini-
tatem personarum.

Quid sit vestigium dei in creaturis.

De partibus vestigij.

Utrum in omni creatura inueniatur ve-
stigium.

De subiecto imaginis vtrum tantum mens
sit subiectum imaginis.

De partibus imaginis quid sit vnaque-
que et qualiter differant.

Quod se habent partes imaginis ad ani-
mam. vtrum sint ipsa essentia anime. In
quo et vtrum anima sit sue potentie.

Quod se habent partes imaginis ad inui-
cem. vtrum vna oriatur ex altera.

De comparatione istarum potentiarum
ad actus suos. vtrum semper sint in
actu.

De secunda assignatione imaginis medi
ante notitia et amore quod differunt
a prima.

DI. IIII

An sit generatio in diuinis.

An hec sit vera. deus genuit deum.

De istis propositionibus deus genuit deum
vel se e deum vel alium deum. Item genuit
deum qui est deus pater vel qui non est deus
pater. et similibus.

Utrum possit aliquid predicari de deo.

Utrum persona possit predicari de essentia

DI. V

Utrum essentia generet.

Dato quod essentia non generet vtrum idem
sit in omnibus alijs nominibus essentiali-
bus.

Utrum filius generet de suba patris.

Utrum filius sit de nihilo.

Utrum essentia sit terminus generationis.

DI. VI

Utrum pater genuerit filium necessitate.

Utrum genuerit ipsum voluntate.

Utrum pater genuit filium natura vel natu-
raliter.

DI. VII

Utrum in deo sit potestas ad generandum.

Utrum potentia generandi sit aliquid ab-
solutum.

Utrum potentia vniuocae dicatur de po-
tentia creandi et generandi. et que
illarum sit pars.

Utrum potentia generandi sit in filio.

Utrum filius possit generare alium filium
et vtrum pater possit etiam alium filium
generare.

DI. VIII

Utrum esse proprie conueniat deo. vel
enim proprie possit dici de ipso.

Utrum esse dei sit esse cuiuslibet creature.

Utrum quod est sit primum nomen dei.

Quid sit eternitas secundum definitionem

Utrum soli deo conueniat eternitas vel
etiam creature

Utrum verba diuersorum temporum possint pre-
dicari de deo vel de eterno.

An deus sit omnino immutabilis.

De illis modis mutationum quos assi-
gnat Augustinus. in ista quod sit verum.

Utrum in deo sit omnimoda simplicitas

An deus potest esse vel sit in predicamen-
to subiecto.

Utrum alia predicamenta possint de deo
dici. et qualiter magis predicamentum
relationis.

An aliqua creatura sit simplex

An anima rationalis sit simplex.

Utrum anima sit tota in quolibet parte cor-
poris.

DI. IX

Utrum filius propter distinctionem quam di-
stinguit a patre sit alius a patre

Utrum pater et filius propter eandem di-
stinctionem possint dici plures eterni
vel coeterni.

Utrum pater aliquo modo sit pars filii.

Quibus verbis vel cuius terminis sit filij ge-
neratio exprimentenda.

DI. X

Utrum spiritus sanctus procedat ut amor a
patre et filio.

Utrum spiritus sanctus sit amor quem pater

habet in filium et conuerso.

Utrum spiritus sanctus sit nexus et vnio
patris et filij.

Utrum spiritus sanctus ex processione sua pos-
sit proprie dici spiritus sanctus.

De numero diuinarum personarum

DI. XI

Utrum spiritus sanctus procedat a patre
et filio.

Utrum procedat ab eis in quantum sunt vnus
vel in quantum sunt plures.

Utrum procedat ab eis in quantum sunt vnus
Utrum secundum quod sunt vnus in essentia. vel
in quantum sunt vnus in aliqua notione.

Utrum pater et filius possint dici vnus
spirator: spiritus sancti.

DI. XII

An generatio filij procedat aliquo modo
processionem spiritus sancti.

An spiritus sanctus plus vel plentius pro-
cedat a patre quam a filio.

An spiritus sanctus procedat a premedi-
ante filio.

DI. XIII

Utrum sit aliquid processio in diuinis

Utrum sit ibi vna processio tantum vel plures.

Qualiter due processiones nominari
debeat.

Utrum spiritus sanctus cum non dicatur genitus
possit dici ingenuitus.

DI. XIII

An sit aliqua processio temporalis spiritus san-
cti.

Utrum temporalis processio faciat numerum
cum eterna.

Utrum spiritus sanctus secundum processum tempo-
ralem deatur. vel tantum dona eius vel vtrum
quod.

Secundum quod dicitur dicatur spiritus sanctus dari vel
procedere temporaliter.

Utrum spiritus sanctus deus a sanctis virtutibus.

DI. XV

An missio vel datio diuinis personis
conueniat.

An missio significet essentiam vel notio-
nem cui ueniat mitti vel dari.

An aliqui conueniat ut mittatur vel
det se vel procedat a se.

Utrum filius mittatur a spiritu sancto.

Utrum nullus inuisibilis ueniat filio

Utrum missio inuisibilis filij sit distincta
a missione spiritus sancti.

Utrum aliquid missio sit eterna sicut ali-
qua processio est eterna et temporalis.

Utrum missio spiritus sancti fiat ad creatu-
ras irracionales.

Utrum ratio augmetur gratie dicatur mitti fi-
lius vel spiritus sanctus ad omnes sanctos

Utrum ad angelos et beatos dicatur mitti
spiritus sanctus.

Utrum ad christum secundum quod homo possit dici fa-
cta missio spiritus sancti.

Utrum plenior fiat missio spiritus sancti ad
sanctos post incarnationem quam ante

Utrum spiritus sanctus faciat ad eos quos
mittit non esse in hoc mundo.

DI. XVI

De missione fm re r primo vtrū con-
ueniat diuine psonae missio vel mitti
Ad quos fieri debuit missio visibilis
diuine psonae. vtrū ad ptes veteris
testamenti.

In quibus speciebus hec missio fieri de-
beat vtrū in specie coequali tm.
Utrum ille spēs sint admistrare p an-
gelos. vtrū charitas sit aliqd crea-
tum in anima.

DI. XVII.

Utrum caritas mēsure fm naturalia
vel fm pparationem.

Utrum caritas possit dēritudinaliter
cognosci ab habente ipam.

Utrum caritas sit ex charitate dili-
genda.

Utrum charitas possit augeri.

De mō augmenti charitatis quō est
Utrum quolibet motu suo augetur

Utrum sit aliqō terminus augmēti cha-
ritatis.

Utrum caritas possit minui sē augeri.

DI. XVIII.

Utrum hoc nomē donū sit essentialē
vel psonale.

Utrum hoc nomē donū pprie pueniat
spūs sancto.

Utrum p donum quō est spūs sanctus alia
dona dent.

Utrum spūs sanctus pcessione quō donum
dicat dicat deus.

Utrum spūs sanctus possit dici donū nrm.

DI. XIX.

An in diuinis sit equalitas.

An in diuinis sit mutua cōlitas.

Quid sit eternitas fm rem.

Quid se habeat nunc eternitatis ad
eternitatem.

An magnitudo cōueniat deo. r quō
se magnitudo.

Quid ex eo quō psonae sunt in se inuicē
prz ipaz equalitas r magnitudo.

An in diuinis sit totū integrale.

An in diuinis sit totū vniuersale.

Quid sit veritas.

Utrum omne verū sit verū veritate in-
creata.

De conditionibus veritatis que sunt
eternitas r incōmutabilitas.

DI. XX.

An filius sit omnipotens.

An filius sit equal pfi in omnipotentia

Utrum sit aliqō ordo inter ptem r filiū

DI. XXI.

Utrum dictio exclusiua possit in diuis
addi ex pte subiecti tūto essentiali

Utrum solus deus est deus cū p dicatione essen-
tia lvel psonali. vt solus deus est deus.
vel solus deus est pater.

Utrum dictio exclusiua possit addi ex
pte subiecti tūto psonali cū p dica-
to essentiali. vt solus pfi est deus.

Utrum hec sit cōcedenda. trinitas est
solus deus.

Utrum hec sit vera pater est solus deus.

DI. XXII.

Utrum deus sit nominabilis.

An aliqd nomen pprie cōueniat deo.
vel oia nomina de ipō transpripue
dicantur.

An deus sit nominandus vno nomie
tm vel pluribus vel etiam oibus.

Quid sumit numerus noim in litera
positoz.

DI. XXIII.

Quid differūt hec noia. essentia. sub-
sistentia. substantia. psona. r hec greca.

Utrum nomen psonae pprie dicat i di-
uinis.

Utrum hoc nomen psona significet
substantiam vel relationem.

Utrum hoc nomen psona in diuis plu-
raliter p dicitur.

DI. XXIII.

An vnitatis sit in diuinis vt deus pos-
sit dici vere vnus.

Utrum in diuis sit aliqō numerus.

Utrum numerus in diuinis aliquid
ponat.

Utrum noia numeralia in diuis signifi-
cent essentiam vel notionem.

Utrum noia significātia vnitatis r plu-
ralitatem. p dicit aliqd positue in
deo vel in remouēdo tm. vt in litte-
ra dicit.

Quid noia p salitati annexa se habe-
ant in diuinis.

Utrum hoc nomen vnitatis quō cōse-
quif p salitatem quasi collectiuū sit
essentialē.

DI. XXV.

De diffinitione psonae quaz ponit Boe-
tius.

Utrum psona vniocce dicat de deo
r de creaturis.

De cōitate psonae respectu diuinaruz
psonarum.

Utrum tres psonae sint tres res vel
tres entes.

DI. XXVI.

Utrum hypostasis sit in diuis. r quō
sibi significet.

Utrum abstractis p intellectu psonali-
bus pprietates remaneant hypo-
stases distincte.

An relationes sint in diuinis.

An sol relationibus originis psonae
distinguant.

De numero relationū notionū r p-
prietatū. r quō differāt.

DI. XXVII.

Qualit. pprietates in diuis ad inui-
cem differētēs fm diuersos sctos
diuersimode assignent.

Utrum pprietates vel relationes fm in-
tellectū pcedant opationes psonales
vel e cōuerso.

Utrum verba sit pprie in diuinis.

Utrum solus filius sit dicendus vbi.

Utrum in vbo imponet respectus ad
creaturam.

DI. XXVIII.

Utrum ignoscibilitas sit notio vl pro-

prietas patris.

Utrum unascibilitas sit pprietas p-
sonalis.

Quid sit imago fm diffinitionem.

Utrum imago in diuinis essentialit vl
psonalit dicat.

Utrum imago cōueniat psonalit fo-
li filio.

DI. XXIX.

Utrum vna psona sit pncipiū alterius

Utrum pncipiū dicat vniocce de deo
respectu diuine psonae r creature. r
cui pueniat p pus.

Utrum eadem notioe pfi r filii sint pnci-
piū spūs sancti.

Utrum pfi r filius sunt vnū pncipiū
spūs sancti.

DI. XXX.

Utrum aliqd dicat de deo ex tpe.

Utrum noia que dicunt de deo ex tpe
significent diuinā essentia.

Utrum nomia relatiua quō de deo dicun-
tur ex tpe ponāt aliquam relatiōez
realiter existentē in deo.

DI. XXXI.

Utrum cōlitas in diuinis aliqd ponat

De appropriatiōe in cōi r quō essen-
tialia attribura psonis diuis appo-
prietantur.

De appropriatiōe Hilarij.

De appropriatiōe Augustini.

Quid intelligat illud Augustini. oia
vnum ppter patrem rē.

DI. XXXII.

Utrum pfi diligat filiū spūs sancto.

Utrum pater diligat se spūs sancto.

Utrum pfi r filii nos spūs sancto diligāt

Utrum pater sit sapiēs sapientia ge-
nita.

Utrum filius sit sapiēs sapia ingenta.

DI. XXXIII.

Utrum pprietates psonaruz sint di-
uisa essentia.

Utrum pprietates sint ipse psonae.

Utrum pprietates sint in psonis r in esse-
tia.

Utrum de pprietatibus pnt p dicitur ad
lectiua essentialia r psonalia.

Utrum de numero notionum liceat di-
uersimode opinari.

DI. XXXIII.

Utrum essentia sit psona r e cōuerso.

Utrum aliud natura r aliud res nature

Utrum possit dici tres psonae vni essen-
tie.

Quid appropriat pfi potētia. filio sa-
piētia. bonitas spūs sancto.

Utrum de deo possit aliquid translati-
ue dici.

Utrum deus sit deus translative
nominandus r a quibus non.

DI. XXXV.

Utrum in deo sit scientia.

Utrum deus habeat tm sui sciam vel
etiam aliorū.

Utrum deus de alijs a se habeat pro-
prietā r certam sciam.

Utrum scia dei sit vnica nostre scie.
Utrum scia dei possit dici vniuersalis
vel particularis vel potētia vel in ha
bitu sicut nostra scia.

DI. XXXVI.

Utrum deus cognoscat singula.
Utrum deus cognoscat mala
Utrum in deo sint ea que ipse nouit.
An idee res sint.
An sint plures idee vel vna tm.
An oim rerū idee sint in deo.

DI. XXXVII

Utrum deus sit in oibus rebus
Quot modis deus di esse in rebus.
Utrum deus sit vbiq.
Utrum soli deo cōueniat esse vbiq. an
possit alteri cōuenire.
Utrum esse vbiq. deo cōueniat ab etno
Utrum angelus sit in loco
Utrum vnus angelus possit simul esse
in pluribus locis.
Utrum plures angeli possint esse i vno
loco simul.
Utrum angelus moueatur.
Utrum angelus motu suo ptranscat
medii.

Utrum motus angeli sit in tpe vel in nse.

DI. XXXVIII

Utrum scia dei sit causa rerum.
Utrum deus oia vniuersim cognoscat
Utrum scia dei sit enunciabiliū.
Utrum scia dei sit eorum q non sunt
Utrum scia dei sit ptingentium.

DI. XXXIX.

Utrum deus possit nō scire illud qd scit.
Utrum deus possit scire illud qd nescit.
vel plura q sciat.
Utrum deus sciat infinita.
Quid sit in deo pudentia fm rem.
Utrum pudentia sit oim.

DI. XL

Utrum pdestinatio sit aliqd in creatu
fra vel tm in deo.
Quid notat pdestinatio in deo vel ad
qd refertur.
Quoru sit pdestinatio vtrū tm eoru
que sunt.
De certitudine pdestinationis vtruz
certa sit.
Quid sit reprobatio fm rem.
Utrum deus sit cō obduratiōis et exce
catiōis q reprobatiōi respondent.

DI. XLI

Utrum electio cōueniat deo ab etno.
De ordine pdestinatiōis ad electiōz
qd illoru pcedat.
Utrum pscia meritoz sit cō pdestina
tionis vel reprobationis.
Utrum pdestinatio inuet meritoz et ora
tionibus sanctoz.
Utrum deus sciat nūc oē qd olim scinit.

DI. XLII.

Utrum potētia deo cōueniat vel non.
Utrum in deo sit vna potētia vel plures
Utrum deus possit qd alteri ē pos
sibile.
Utrum possit facere impossibilia.

Utrum aliqd sit simpliciter impossibile
et possibile. fm causas inferiores
et superiores.

DI. XLIII.

Utrum potētia dei sit infinita.
Utrum omnipotētia dei sit creature cō
municabilis
Utrum deus opef de necessitate natu
re sue.
Utrum deus opef ex necessitate sue su
stite.

DI. XLIII.

Utrum deus singulariter poterat fa
cere meliores.
Utrum deus potuerit facere melius ip
sum vniuersum.
Utrum excellētissimas creaturas. s.
alam christi et beatā virginem potue
rit facere meliores q fecerit.
Utrum qd deus oim potuit facere
modo possit.

DI. XLV.

Utrum in deo sit ponere voluntatem.
Utrum voluntas dei sit ipsi tm sic ob
iecti vel etiā aliorum.
Utrum voluntas dei sit cō oim eorum
q sunt.
Quid est voluntas signi et voluntas
būplaciti.

DI. XLVI

Utrum deus velit oēs hoīes saluos fieri
Utrum mala fieri sit bonū.
Utrum malū sit de pfectiōe vniuersi
Utrum deus velit mala fieri

DI. XLVII

Utrum voluntas būplaciti sp effica
citer impleatur.
Utrum pter voluntatē dei aliqd fiat
Utrum illud qd sit pter voluntatem
dei obsequat voluntati eius.
Utrum qd est pter voluntatē dei pos
sit eius pcepto subiacere

DI. XLVIII.

Utrum voluntas hominis volunta
ti diuine cōformari possit.
In quo attendat pncipalis confor
mitas humane voluntatis ad diuinam.
Utrum ad illam pncipalē cōformitatē
omnes teneant.
Utrum teneamur cōformare volunta
tem nostram voluntati diuine etiam
in volito.

Expliciūt problemata sancti
Thome super primo libro sen
tentiarum numero. cclxxf.